

*De stilte
bewaart mijn laatste wens:
wees goed
voor elkaar.*

In dankbare herinnering aan

Johanna Elisabeth Arkes

echtgenote van Gradus Hendrikus Gerrits

Op 21 maart 1937 werd zij geboren te Slagharen. Tijdens het winkelen werd zij onwel en overleed onverwacht op vrijdag 29 september 1989 te Hoogeveen.

Op woensdag 4 oktober hebben we na een plechtige Requiemmis haar lichaam te ruste gelegd op het parochiekerkhof te Slagharen.

Grote verslagenheid en ontredde-ning bij het horen van het plotseling overlijden van echtgenote en moeder. Je kunt je het niet voorstellen, dat van het ene moment op het andere het leven hier een einde neemt. Geen mogelijkheid gehad om afscheid te nemen. Nog in de bloei van haar leven - 52 jaar - is zij plotseling uit ons midden heengegaan. Dit doet immers veel pijn en er is geen enkele redelijke verklaring voor.

Maar naast deze diepe droefheid zijn we toch dankbaar voor zo'n fijne echtgenote en moeder, die zich volledig heeft ingezet voor haar man en vier kinderen.

Het geloof, dat met het sterven een nieuw

leven begint, geeft - weliswaar met droefheid in het hart - toch uitzicht op de zin van het leven.

Moeder was nogal teruggetrokken en kon zich moeilijk onder de mensen bewegen, maar haar hartelijke zorg doet ons met heimwee terugdenken aan haar leven en zorgen in ons midden.

Wij geloven vast, dat zij, juist nu zij gestorven is, haar liefdevolle zorg zal voortzetten bij de hemelse Vader voor haar echtgenoot, kinderen en kleinkinderen.

En deze gedachte moge ons leed en verdriet om de lege plaats verzachten, nu zij bereikt heeft, waar wij naar toe onderweg zijn.

Moge de onderlinge band met elkaar ons in staat stellen dit onvoorstelbaar verdriet te verwerken.

Lieve vrouw, moeder en oma, bedankt voor je zorgend leven voor ons en leef nu in Gods vrede.

Voor het medeleven na het overlijden van mijn lieve vrouw en onze moeder en oma, zeggen wij u hartelijk dank.

fam. Gerrits